

HOTĂRÂRE nr. 325 din 24 august 2005

pentru aprobarea Regulamentului privind concediile judecătorilor și procurorilor

EMITENT

• CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII - PLENUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 8 septembrie 2005

Data intrării în vigoare 08-09-2005

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 24 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere art. 106 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Articolul 1

Se aprobă Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Articolul 2

La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 156/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind concediile judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 27 septembrie 2004, se abrogă.

Articolul 3

Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele

Consiliului Superior al Magistraturii,

judecător dr. Dan Lupașcu

București, 24 august 2005.

Nr. 325.

Anexa

REGULAMENT

privind concediile judecătorilor și procurorilor

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Judecătorii și procurorii au dreptul la concediu de odihnă, concedii de studii, pentru participarea la cursuri sau la alte forme de specializare organizate în țară sau în străinătate, pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și de doctorat, concedii fără plată, concedii medicale, precum și alte concedii, potrivit legii.

Capitolul II

Concediul de odihnă

Articolul 2

(1) Judecătorii și procurorii au dreptul anual la un concediu de odihnă de 35 de zile lucrătoare, plătit. Acest drept nu poate forma obiectul vreunei renunțări sau limitări.

(2) Durata concediului de odihnă prevăzută în prezentul regulament este corespunzătoare activității desfășurate timp de un an calendaristic.

(3) Judecătorii și procurorii efectuează concediul de odihnă, de regulă, în perioada vacanței judecătorești. Pentru motive temeinice, conducerea instanței sau, după caz, a parchetului poate aproba efectuarea concediului de odihnă în altă perioadă decât cea a vacanței judecătorești.

(4) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conducerile instanțelor judecătorești și ale parchetelor, precum și conducerile compartimentelor din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii au obligația să asigure efectuarea concediului de odihnă de către toți judecătorii, procurorii și asimilații acestora, în cursul anului calendaristic în care s-a născut acest drept.

Articolul 3

Judecătorii și procurorii care îndeplinesc, în condițiile legii, prin cumul, pe lângă funcția de bază la instanțe sau parchete, o funcție didactică în învățământul universitar au dreptul la concediu de odihnă plătit numai de la instanța sau parchetul la care au funcția de bază.

Articolul 4

În anul în care au fost numiți în funcție, judecătorii și procurorii au dreptul la un concediu de odihnă stabilit proporțional cu perioada cuprinsă între data numirii și ultima zi a celui an.

Articolul 5

- (1) Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an calendaristic.
- (2) Efectuarea concediului de odihnă în anul următor este permisă numai în situațiile prevăzute de prezentul regulament.
- (3) Concediul de odihnă poate fi fracționat, la cererea judecătorului sau a procurorului, sub condiția ca una dintre fracțiuni să fie de cel puțin 15 zile lucrătoare de concediu neîntrerupt.

Articolul 6

- (1) Pe durata concediului de odihnă judecătorii și procurorii beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât valoarea totală a drepturilor salariale cuvenite pentru perioada respectivă.
- (2) Indemnizația de concediu de odihnă se stabilește în raport cu numărul zilelor de concediu înmulțite cu media zilnică a indemnizației de încadrare brute lunare, a majorării indemnizației de încadrare brute lunare, precum și a celorlalte sporuri cu caracter permanent, luate împreună, corespunzătoare lunii calendaristice în care se efectuează zilele de concediu. În cazul în care concediul de odihnă se efectuează în cursul a două luni consecutive, media zilnică se calculează distinct pentru fiecare lună.
- (3) Media zilnică a veniturilor prevăzute la alin. (2) se stabilește în raport cu numărul zilelor lucrătoare din fiecare lună în care se efectuează zilele de concediu.
- (4) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește, la cerere, cu cel puțin 5 zile înaintea plecării în concediu.

Articolul 7

- (1) Dacă judecătorul sau procurorul nu a putut efectua concediul de odihnă, total sau parțial, în anul calendaristic respectiv, din cauza unor motive temeinice, îl poate efectua în cursul anului următor, pe baza programării aprobate de președinții instanțelor judecătorești, sau, după caz, de conducătorii parchetelor. În acest caz, drepturile bănești se suportă din fondurile aferente anului în care se efectuează concediul de odihnă.
- (2) Compensarea în bani a concediului de odihnă este permisă numai în cazul încetării activității la instanța sau parchetul la care funcționează judecătorul ori procurorul.
- (3) Compensarea se calculează pe baza numărului de zile de concediu neefectuat și a mediei zilnice a indemnizației de încadrare brute lunare, precum și a celorlalte sporuri cu caracter permanent, luate împreună, corespunzător lunii decembrie a anului pentru care se acordă compensarea.
- (4) În cazul decesului judecătorului sau al procurorului, suma reprezentând compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat se va acorda membrilor de familie, conform legii.

Articolul 8

Programarea concediilor de odihnă se face la sfârșitul anului, pentru anul următor, de către conducerile instanțelor și parchetelor, având în vedere opțiunile judecătorilor și procurorilor, precum și asigurarea funcționării în bune condiții a instanțelor și parchetelor.

Articolul 9

- (1) Concediul de odihnă poate fi întrerupt, la cerere, pentru motive temeinice.
- (2) Concediul de odihnă poate fi întrerupt și în cazul în care judecătorul ori procurorul este rechemat, în scris, de către conducerea instanței sau parchetului, numai pentru situații de serviciu urgente care fac necesară prezența acestuia. În situația rechemării, cel în cauză are dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport și a cheltuielilor legate de efectuarea concediului în altă localitate, egale cu sumele cheltuite pentru prestația de care nu a mai putut beneficia din cauza rechemării.
- (3) În cazul întreruperii concediului, judecătorul ori procurorul are dreptul să efectueze restul zilelor de concediu după ce au încetat situațiile respective sau, când acest lucru nu mai este posibil, în perioada stabilită printr-o nouă programare, în cursul aceluiași an calendaristic.

Articolul 10

- (1) În cazul în care concediul de odihnă început la o anumită dată este întrerupt, indemnizația nu se restituie. În această situație se va proceda la regularizarea plăților în raport cu indemnizația aferentă zilelor de concediu neefectuat și cu indemnizația cuvenită judecătorului ori procurorului pentru perioada lucrată după întreruperea concediului sau cu drepturile cuvenite pe această perioadă, după caz, potrivit legii.
- (2) La data programată pentru efectuarea părții restante a concediului de odihnă se acordă judecătorului sau procurorului indemnizația de concediu cuvenită pentru această parte, în condițiile prezentului regulament.

Articolul 11

(1) Concediul de odihnă cuvenit judecătorilor și procurorilor detașați la alte instanțe sau parchete ori în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri, Ministerului Justiției ori al altor autorități sau instituții publice se acordă de către instituțiile la care aceștia își desfășoară activitatea.

(2) Judecătorii și procurorii detașați la o instanță sau la un parchet cu sediul în altă localitate, precum și judecătorii și procurorii din alte localități, detașați în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri, Ministerului Justiției ori al altor autorități sau instituții publice, au dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport dus-întors, potrivit legii, din localitatea unde sunt detașați în localitatea unde se află instanța ori parchetul la care sunt încadrați, pentru cazul în care concediul se efectuează în timpul detașării.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și judecătorilor sau procurorilor delegați la alte instanțe ori parchete.

Articolul 12

Concediul de odihnă neacordat judecătorilor sau procurorilor transferați la o altă instanță ori la un alt parchet, de către instanța sau parchetul de la care s-a efectuat transferul, se va acorda acestora de instanța ori parchetul la care au fost transferați, iar indemnizația de concediu acordată potrivit legii va fi suportată de către cele două instituții implicate, proporțional cu timpul lucrat la fiecare dintre acestea în cursul anului calendaristic respectiv. În același mod se va proceda și în cazul în care concediul de odihnă a fost efectuat înainte de transfer.

Articolul 13

Judecătorii și procurorii sunt obligați să restituie instituției partea din indemnizația de concediu corespunzătoare perioadei nelucrate din anul pentru care li s-a acordat acel concediu, în situația în care au fost eliberați din funcție pentru următoarele motive:

- a) demisie;
- b) incapacitate profesională;
- c) sancționare disciplinară;
- d) condamnare definitivă;
- e) neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la [art. 13 alin. \(2\) lit. a\), c\) și e\) din Legea nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare;
- f) încălcarea dispozițiilor [art. 6² din Legea nr. 303/2004](#), cu modificările și completările ulterioare;
- g) nepromovarea examenului prevăzut la [art. 31 alin. \(14\) din Legea nr. 303/2004](#), cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul III

Concedii pentru formare profesională

Articolul 14

Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii pentru formare profesională, la cerere, cu plată sau fără plată.

Articolul 15

(1) Judecătorii și procurorii au dreptul, la cerere, la concedii plătite pentru formare profesională, în următoarele situații:

- a) participarea la cursuri sau la alte forme de specializare, organizate în țară sau în străinătate;
- b) pregătirea și susținerea examenului de capacitate și a examenului de doctorat.

(2) Durata acestor concedii se aprobă de către conducerea instituției, în funcție de durata cursurilor ori a specializărilor efectuate, fără a putea depăși 10 zile într-un an calendaristic.

(3) Pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și, după caz, a examenului de doctorat, judecătorii și procurorii au dreptul la un concediu plătit ce nu poate depăși 10 zile pentru fiecare examen.

Articolul 16

(1) Durata concediului pentru formare profesională, cu plată, nu poate fi dedusă din durata concediului de odihnă anual și este asimilată unei perioade de activitate efectivă în ceea ce privește drepturile judecătorilor și procurorilor.

(2) Concediile acordate potrivit alin. (1) nu afectează vechimea în magistratură.

Articolul 17

Concediul pentru formare profesională fără plată poate fi acordat pentru situațiile prevăzute la art. 15 alin. (1), pe o durată stabilită potrivit art. 18 alin. (1) și (3).

Capitolul IV

Concediul fără plată

Articolul 18

(1) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii fără plată pentru rezolvarea unor situații personale deosebite, apreciate ca atare de conducerea instituției. Durata însumată a acestor concedii nu poate depăși 90 de zile lucrătoare într-un an calendaristic.

(2) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii fără plată, fără limita prevăzută la alin. (1), în următoarele situații:

- a) îngrijirea copilului bolnav în vârstă de peste 3 ani, pe perioada indicată în certificatul medical;
- b) însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude apropiate: fiu, fiică, soră, frate, părinte, pe timpul cât aceștia se află la tratament în străinătate, în ambele situații cu avizul obligatoriu al Ministerului Sănătății.
- (3) Concediul fără plată poate fi acordat și pentru alte interese personale, pe durata stabilită prin acordul părților.

Articolul 19

(1) În perioada concediilor fără plată persoanele respective își păstrează calitatea de judecător sau procuror.

(2) Durata concediilor fără plată prevăzute la art. 18 nu constituie vechime în funcția de judecător sau procuror. Instanțele și parchetele au obligația să comunice de îndată la Consiliul Superior al Magistraturii orice întrerupere a vechimii în activitatea de judecător sau procuror.

Capitolul V Alte concedii plătite

Articolul 20

Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii medicale, potrivit legii.

Articolul 21

(1) Judecătorii și procurorii au dreptul la concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani.

(2) În perioada concediului prevăzut la alin. (1) judecătorii și procurorii au dreptul la o indemnizație în cuantum de 75% din media veniturilor nete realizate în ultimele 6 luni anterioare datei de la care se acordă acest concediu.

(3) De indemnizația prevăzută la alin. (2) beneficiază și judecătorii sau procurorii care, la data intrării în vigoare a [Legii nr. 247/2005](#) privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, se află în concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani.

Articolul 22

(1) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii plătite care nu se includ în durata concediului de odihnă, în cazul următoarelor evenimente familiale:

- a) căsătoria judecătorului sau a procurorului - 5 zile;
- b) nașterea sau căsătoria unui copil - 3 zile;
- c) decesul soțului sau soției ori al unei rude până la gradul al II-lea inclusiv - 3 zile.

(2) Concediile plătite prevăzute la alin. (1) se acordă, la cerere, de conducerea instituției.

Capitolul VI Dispoziții finale

Articolul 23

(1) Judecătorii și procurorii care nu au desfășurat activitate pe durata întregului an calendaristic nu au dreptul la concediu de odihnă pentru acel an.

(2) În cazul în care perioadele de concedii medicale și de concedii fără plată, însumate, au fost de 12 luni sau mai mari și s-au întins pe 2 sau mai mulți ani calendaristici, judecătorii și procurorii au dreptul la un singur concediu de odihnă, acordat în anul reînținerii activității.

Articolul 24

(1) Efectuarea concediilor prevăzute de prezentul regulament se aprobă de conducătorii fiecărei instituții, astfel:

- a) pentru judecători și procurori, de către președinții instanțelor sau, după caz, conducătorii parchetelor la care funcționează;
- b) pentru vicepreședintele și membrii Consiliului Superior al Magistraturii, secretarul general și secretarul general adjunct ai Consiliului Superior al Magistraturii, directorii și directorii adjuncți ai Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri, de către președintele Consiliului Superior al Magistraturii;
- c) pentru magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de către vicepreședintele acestei instanțe;
- d) pentru personalul de specialitate juridică asimilat magistraților din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, de către secretarul general al acestuia.

(2) Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, președinții curților de apel și procurorii generali ai parchetelor de pe lângă acestea aduc la cunoștință președintelui Consiliului Superior al Magistraturii perioada în care vor efectua concediul de odihnă, cu cel puțin 15 zile înainte de data plecării în concediu.

Articolul 25

Evidența efectuării concediilor prevăzute în prezentul regulament va fi ținută de primii-grefieri ori de grefierii-șefi ai instanțelor judecătorești sau, după caz, ai parchetelor de pe lângă acestea ori de conducătorii compartimentelor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Articolul 26

Prezentul regulament se aplică și magistraților-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalului de specialitate juridică asimilat magistraților din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Public, Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri.
